

Det er forudsat, at rådets medlemmer af egen drift følger udviklingen inden for de beskæftigelsesområder, der er relevante for KVU-området, herunder kvalifikationsbehov og uddannelsesdækningen heraf. Det forudsættes i øvrigt, at rådgivningen hviler på en aktiv dialog mellem ministeriet og rådet. Det er hensigten, at organisationerne skal repræsentere af-tager- og erhvervsinteresser.

Initiativet til drøftelser kan tages af både ministeriet og rådet.

Det vil være naturligt, at den generelle rådgivningskompetence, jf. § 6, 1. pkt., bringes i anvendelse, når ministeriet fastsætter regler mv. om kvalitetsudvikling og -kontrol og fastlægger, hvilke kriterier der vil blive lagt vægt på ved godkendelser efter forslaget § 3, stk. 1. På samme måde vil rådet blive inddraget i eventuelle overvejelser om ændringer i de gældende principper for eksamensordningen på området.

I § 6, 2. pkt., er opremset de områder på overordnet niveau, som rådet afgiver indstilling om. Sigtet med bestemmelsen er, at ministeriet får en kvalificeret rådgivning om erhvervslivets og arbejdsmarkedets konkrete uddannelsesbehov set i sammenhæng med den eksisterende uddannelsesdækning, og at ministeriet og rådet samvirker i en løbende udviklingsproces.

For så vidt angår sammenhængen til voksenuddannelserne, jf. § 6, nr. 6, litra e, bemærkes, at der hermed tænkes på uddannelse i henhold til lov om åben uddannelse samt lov om arbejdsmarkedsuddannelser og al anden voksenuddannelse.

Til §§ 7-8

Sammensætningen og antallet af de rådgivende udvalg afgøres af arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationerne inden for de enkelte uddannelsesområder. Dette er en nyskabelse inden for de korte videregående uddannelser, men svarer til, hvad der gælder på erhvervsuddannelsernes område. Forslaget er en konsekvens af, at ministeriet ikke har nogen sagskundskab med hensyn til afgørelse af, hvilke organisationer på arbejdsmarkedet, der er nærmest til at varetage interesserne på de enkelte uddannelsesområder.

Det må forventes, at organisationerne sikrer, at den nødvendige sagskundskab er til stede i det pågældende udvalg. På helt nye beskæftigelsesområder kan det forekomme, at organisationsstrukturen er uafklaret. I sådanne tilfælde vil ministeren kunne anmode initiativtagerne til en ny uddannelse om at give ministeriet rådgivning, indtil et udvalg kan nedsættes i overensstemmelse med forslaget til § 7.

Der er intet til hinder for, at et udvalg kan vælge at give andre end organisationsrepræsentanter lejlighed til at deltage i sit arbejde som eksperter eller resourcepersoner mv.

Det forudsættes, at rådgivningen hviler på en aktiv dialog mellem ministeriet og udvalgene.

Udvalgene forudsættes at følge udviklingen inden for deres område med hensyn til konkretisering af behov for ændringer eller oprettelse af uddannelser. Det findes naturligt, at udvalgene i deres overvejelser også inddrager relationer til efteruddannelse, herunder åben uddannelse. Det fremgår af § 8, at udvalgene afgiver indstilling til ministeren. Det er således ikke tanken at indføre et hierarkisk rådgivningssystem, hvor udvalgene indstiller til rådet, som derefter indstiller til ministeriet.

Udvalgene kan optage spørgsmål til drøftelse på eget initiativ eller på ministeriets initiativ.

Hovedorganisationerne har tilkendegivet, at de forestiller sig, at der formentlig kan blive tale om oprettelse af udvalg inden for følgende områder:

1. Markedsføring og international økonomi.
2. Salg og kundeservice.
3. Administrations- og informatikområdet.
4. Film og medier.
5. Fremstilling og strøm.
6. Proces og levedsmiddel.
7. Byggeri.
8. Det grønne område.
9. Hotel, restaurant- og fritidsområdet.

I § 8 er angivet de spørgsmål, som udvalgene forudsættes at skulle beskæftige sig med. Med hensyn til udvalgenes indstillinger om udkast til regler om uddannelserne henvises til bemærkninger til § 1, hvorefter de nuværende mål- og rammestyringsprincipper forudsættes videreført. Det er disse regler, der sigtes til med bestemmelsen i nr. 2.

Til § 9

Bestemmelsen omhandler finansieringen af uddannelserne. Forslaget følger de hidtidige regler på området, og det er dermed afstemt med de tilskudsordninger, som i øvrigt gælder på erhvervsskolernes område.

Således følger det af den foreslåede bestemmelse stk. 1, at staten yder tilskud til dækning af de direkte undervisningsudgifter, dvs. lærerløn og visse materialer mv. I modsætning til, hvad der gælder for ungdomsuddannelserne, må den studerende i vidt omfang selv anskaffe undervisningsmidler i form af lærebøger mv. Undervisningen er derimod principielt vederlagsfri for den studerende, når der bortses fra udgifter til læremidler. Tilskuddet fastsættes på de årlige finanslove med et beløb pr. årsstuderende (års-